

Liefdes LEVEN

Elke week vertelt een lezeres wat ze écht van haar relatie vindt.

KATINKA (44): “Zestien was ik, toen ik Rutger leerde kennen. Hij was ouder dan ik en ik vond hem stoer, maar het viel me op dat hij ook een vrouwelijke kant had. De manier waarop hij danste, hoe hij zijn sigaret rookte. Ik stond daar niet lang bij stil. Hij had toch voor mij gekozen? Pas toen we twintig jaar getrouwd waren, kreeg ik serieuze vermoedens over zijn geaardheid. Via zijn werk had hij de vrijgezelle Peter leren kennen. Ze tennisten samen en op een avond belde Rutger om te zeggen dat hij bij Peter bleef, ze wilden een borrel drinken. Prima, dacht ik. Maar toen hij de volgende ochtend thuiskwam, gedroeg hij zich nerveus. Ik durfde niet te vragen wat hij die nacht had gedaan. Ik was bang dat ik het mis had en hem zou beleedigen. En nóg banger dat mijn vermoeden terecht was. Toen Peter uit beeld raakte, volgden andere ‘vrienden’, maar nog steeds stelde ik geen vragen. Een paar jaar later heeft Rutger het me toch verteld. Hij huilde. ‘Kalinka, ik ben homoseksueel’, zei hij. Dus tóch. Hij had me al die jaren voorgelogen, maar ik wist dat hij niet anders kon. Zijn vader zou het nooit accepteren. We

“TOEN HIJ VOOR HET
EERST NAAR ZO’N VRIEND
GING, BLEEF IK ALS
VERLAMD ACHTER”

wilden elkaar niet kwijt, dus zei ik dat hij met mannen kon afspreken, als ik het maar wist. Maar toen Rutger voor het eerst naar een vriend ging, bleef ik als verlamd achter. Zijn leven werd hierdoor compleet, maar ik leverde in op mijn geluk. Ook de lichamelijke relatie die we nog altijd hadden, leek niet meer te kloppen. We moesten uit elkaar. De eerste nacht zonder Rutger voelde ik me ongelooflijk eenzaam. Maar dat gevoel ebde langzaam weg en ik vond een nieuwe partner. Ik was dan ook oprecht blij toen Rutger zijn grote liefde Hans vond. Al stak het me wel dat hij vol overtuiging ‘ja’ zei toen Hans hem ten huwelijk vroeg. Met mij trouwde hij omdat het handig was vanwege de kinderen, met Hans kwam het uit zijn hart. Gelukkig kon ik dat van me afzetten en heb ik Rutger zelfs naar het altaar begeleid. Dat was een prachtige afsluiting van onze jaren samen. En nu gaan we door, als vrienden.”

INTERVIEW: ELSELIJN VAN DIJENEN, WWW. ORPHEUSHULPVERLEENING.NL